

‘ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಚನವೇದ’ ಭಾವಧಾರೆ

ಸ್ವಾಮಿ ನಿತ್ಯಸ್ಥಾನಂದ

ಭಾಗ ೨

“ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಚನವೇದ”ವು ಒಂದು ಸುಂದರ ಹೂದೋಟವಿದ್ದಂತೆ. ಅದರೊಳಗೆ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಬಹುದು. ವಿವಿಧ ಧಾರ್ಮಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳ ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಸವಿಯಬಹುದು. ಪಂಡಿತಪಾಮರರಾದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಂಧಿಸ ಬಹುದು. ಎಷ್ಟೋ ಲೌಕಿಕ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಸಂಸಾರತಾಪದಿಂದ ಬಳಲಿದವರು ಅಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಸಾಂತ್ವನದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯ ಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಸೌಭವೂ ಇದೆ, ಕಾವ್ಯಸೌಂದರ್ಯವೂ ಇದೆ, ವಿಚಾರ ಪ್ರವೀಣತೆಯೂ ಇದೆ. ಈ ಹೂದೋಟದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರವೇಶವಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮದವರೂ ಎಲ್ಲ ಮತದವರೂ ನಾಸ್ತಿಕರೂ ಹೋಗಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಕ್ಕು ನಲಿಯಬಹುದು, ಕೆಲ ವೊಮ್ಮೆ ಭಕ್ತಭಾವದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾಗಬಹುದು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವಿಚಾರದಾಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಬಹುದು, ಇನ್ನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವಾಕ್ತವಾಹ ದಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಮೈಮರೆಯಬಹುದು. ಹೀಗೆ ‘ವಚನ ವೇದ’ ದಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಅನುಭವ ನಮಗಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಈ ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃ ಶ್ರೀ ಮಹೇಂದ್ರ ನಾಥ ಗುಪ್ತ. ತಮ್ಮನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿಕೊಂಡು ಕೇವಲ ‘ಮ’ ಎಂಬ ಅಂಕಿತನಾಮದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಈ ಕೃತಿಗೆ ‘ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಲೀಲಾಮೃತ’ ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ಭಾಗವತದ,

ತವಕಥಾಮೃತಂ ತಪ್ತಜೀವನಂ

ಕವಿಭಿರೀಡಿತಂ ಕಲ್ಪಷಾಪಹಮ್ |

ಶ್ರವಣಮಂಗಲಂ ಶ್ರೀಮದಾತತಂ

ಭುವಿ ಗೃಣಂತಿ ಯೇ ಭೂರಿದಾ ಜನಾಃ ||

“ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳು (ಹಾಗೂ ನಿನ್ನ ವಿಚಾರವಾದ ಮಾತು ಗಳು) ಪಾಪವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವಂತಹವುಗಳು. ಋಷಿಗಳು ಅವು ಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ. ದುಃಖತಪ್ತರಾದರೆ ಅವು ಅಮೃತ ಸಮಾನ. ಅವು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಕರ ಮತ್ತು ಶುಭವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವವು. ಯಾರು ಅವುಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹರಡು ತ್ತಾರೋ ಅವರೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ದಾನಿಗಳು” — ಈ ಶ್ಲೋಕವು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಇದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಜೀವನ-ಸಂದೇಶ ಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರ ಹೃದಯ ವನ್ನು ತಟ್ಟಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ‘ಕಥಾಮೃತ’ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನೇ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕಿರಿಸಿದರು. ಸಂಸ್ಕೃತದ ‘ಕಥಾ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕತೆ, ಮಾತು, ಸಂಭಾಷಣೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥಗಳಿವೆ. ಈ ಮೂರೂ ಅರ್ಥಗಳು ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಜೀವನಕ್ಕೆ

ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳಿವೆ, ಶಿಷ್ಯ-ಭಕ್ತರೊಡನೆ ನಡೆಸಿದ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಿವೆ, ಮತ್ತು ಅವರು ಹೇಳಿದ ಕತೆಗಳು ಹಾಗೂ ಉಪ ದೇಶಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ. ಇದರ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮೊದಲು “Leaves from the pages of ‘The Gospel of Sri Ramakrishna’ ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಇಡೀ ಗ್ರಂಥವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಅನುವಾದವಾಗಿ ‘The Gospel of Sri Ramakrishna’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ ವಾಯಿತು. Gospel ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಅರ್ಥಗಳಿವೆ: ೧) ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಂದೇಶ ೨) ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸತ್ಯವನ್ನು ತಾನು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿ ಇತರರೂ ನಂಬುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು, ಮತ್ತು ೩) ಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯ Gospel Truth. ಈ ಮೂರೂ ಅರ್ಥವೂ ‘ವಚನವೇದಕ್ಕೆ’ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥದ ಕನ್ನಡ ಆವೃತ್ತಿಗೆ “ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಚನವೇದ” ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದವರು ಶ್ರೀ ಕುವೆಂಪು ಅವರು. ಈ ಕನ್ನಡ ಆವೃತ್ತಿಗೆ ತಾವು ಬರೆದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಅವರು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ: “‘ವೇದ’ ಎಂದರೆ ಸತ್ಯ ಜ್ಞಾನ. ಅದು ಸನಾತನ. ಅದು ಅಪೌರುಷೇಯ... ವೇದ ಎಂಬುದು ಎಂದೋ ಮುಗಿದ ಒಂದು ಗ್ರಂಥದ ಅಥವಾ ಗ್ರಂಥರಾಶಿಯ ಹೆಸರಲ್ಲ. ವೇದದ ಮಹಾಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೂ ಯುಗ ಯುಗಕ್ಕೂ ಹೊಸಹೊಸ ಅಧ್ಯಾಯಗಳೂ ಪ್ರಕರಣಗಳೂ ಸೇರು ತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತವೆ... ವೇದ ಅನಂತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಲೋಕಕ್ಕಿಳಿ ಯುವ ನಮ್ಮ ವೇದವು ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದುವರಿಯುವುದ ರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಂತಹ ಸಿದ್ಧಪುರುಷನ, ಮಹ ರ್ಷಿಯ, ದ್ರಷ್ಟಾರನ, ಅವತಾರವರಿಸ್ಥನ ವಾಕ್‌ಶ್ರೀಯನ್ನು ‘ವಚನ ವೇದ’ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅನೌಚಿತ್ಯವೆಲ್ಲಿ ಬಂತು? ಈ ‘ವಚನವೇದ’ ವೇದಗಳೂ ಹೊಗಲಾರದ, ಬಹುಶಃ ಕೆಲವರ ದೃಷ್ಟಿ ಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬಾರದ, ಮೂಲೆಮೂಲೆಗಳನ್ನೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಜ್ಯೋತಿರ್ವಾದ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ‘ವಚನವೇದ’ ಅಂಧಶೃದ್ಧಿಯ ಮೂಢಾಚಾರದ ಜನಜಂಗುಳಿಯನ್ನು ಪುರೋಹಿತ ವರ್ಗದ ನವಿ ಪಂಜರದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿ, ಅವರ ಧರ್ಮದಾಸ್ಯ ದೈನ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಮನುಷ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ‘ವಚನ ವೇದ’ ಪ್ರಜ್ಞಾಪರಾಧಜನ್ಯವಾದ ಭಯಭೀತಿಗಳಿಂದಲೂ ನೀಚೋಹಂ ಉಚ್ಛೋಹಂ ಎಂಬ ಮನೋಜಟಿಲಗಳಿಂದಲೂ ನಮ್ಮನ್ನುದ್ದರಿಸಿ, ಉದಾರಧೀರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ, ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಗೆ ನಡೆಸುತ್ತದೆ.”

ಮಹೇಂದ್ರನಾಥ ಗುಪ್ತ ಅವರನ್ನು ಮಾಸ್ಟರ್ ಮಹಾಶಯ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ — ಅವರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿದ್ದುದು

ರಿಂದ ಅವರು ಭಾನುವಾರ ಮತ್ತು ಇತರ ರಜಾದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ತದೇಕಚಿತ್ತರಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಏನನ್ನೂ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ನೋಡಿದುದು ಕೇಳಿದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ರೀತಿ ಬರೆಯುವಾಗ ಇಡೀ ದೃಶ್ಯ ಕಣ್ಣಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಅದೇ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಧ್ಯಾನವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ನಾನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ವಚನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ; ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಮತ್ತು ಅವರ ಭೇಟಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಾತುಗಳು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಭಾವವು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ಒತ್ತಡಗಳಿಂದ ಮಾಸದಿರಲಿ ಎಂದು. ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ.” ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ಭಕ್ತರು ಅವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರ ಉತ್ತರ: “ನನ್ನ ಜೀವನ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುವವರೆಗೂ ನಾನು ಈ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತೂ ಒಂದು ಮಂತ್ರ. ಅವರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ?” ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಲೀಲೆ ಮತ್ತು ವಾಣಿ ಇವುಗಳ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಮಾಸ್ಟರ್ ಮಹಾಶಯರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಪರಿವರ್ತನೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಇದರ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೂ ತಾನು ಇವುಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದಿರುವಂತೆ ಇತರರೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಅನಿಸತೊಡಗಿತು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೊಂದು ಕನಸಾಯಿತು. ಆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಶಾರದಾದೇವಿಯವರು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕಾಯಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆಯೂ, ಕಾದ ಹಾಲಿನ ಸುವಾಸನೆ ಸುತ್ತಲೂ ಹರಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೂ ಕಂಡರು. ಈ ಕನಸಿನಿಂದ ಅವರಿಗೆ ದೃಢವಾಯಿತು, ತಾನು ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು ತನಗಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇಡೀ ಮಾನವಕೋಟಿಗೆ ಅವುಗಳ ಸಂದೇಶ ತಲುಪ ಬೇಕು, ತನ್ನಂತೆಯೇ ಅಸಂಖ್ಯ ಜನರು ಉದ್ಧಾರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಾಣಬೇಕು ಎಂದು. (ನೋಡಿ: “ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣಮಯ ಮಾಸ್ಟರ್ ಮಹಾಶಯ” ರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಿವೇಕಾನಂದ ಆಶ್ರಮ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ, ಪು. ೧೭೧)

ಮೊದಲು ೧೮೮೯ರಲ್ಲಿ “ಪರಮಹಂಸದೇವೇರ್ ಉಕ್ತಿ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಲೇಖನಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಸಾಧು ಮಹೀಂದ್ರನಾಥ ಗುಪ್ತ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಾದ ನಂತರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆಯತೊಡಗಿದರು. ‘ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿನ’ ಮುಂತಾದ ೧೭ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವು ಪ್ರಕಟವಾದವು. ಅನಂತರ ಮತ್ತೆ ಬಂಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸತೊಡಗಿದರು. ೧೯೦೨ರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಬರಹಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ “ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಕಥಾಮೃತ”ದ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ತ್ರಿಗುಣಾತೀತಾನಂದರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಎರಡನೆಯ ಸಂಪುಟ ೧೯೦೪ರಲ್ಲಿಯೂ, ಮೂರನೆಯದು ೧೯೦೮ರಲ್ಲಿಯೂ, ನಾಲ್ಕನೆಯದು ೧೯೧೦ರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಟವಾದವು. ಐದನೆಯದು ೧೯೩೨ರಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ಟರ್ ಮಹಾಶಯರ

ನಿಧನದ ನಂತರ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ೧೯೪೨ರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಖಿಲಾ ನಂದರು ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿ “The Gopple of Sri Ramakrishna” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೃಹತ್ ಗ್ರಂಥರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು.

‘ಮ’ ಅವರು ಗ್ರಂಥ ಬರೆಯುವಾಗಲೂ ಗಂಟೆಗೆಟ್ಟಲೆ ಕುಳಿತು ನೂರಾರು ಬಾರಿ ಒಂದೊಂದೇ ದೃಶ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ದೃಶ್ಯಗಳು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು — ಒಂದು ಪೈಲಿನ ಹೆಸರು ಕೊಟ್ಟಕೂಡಲೆ ಇಡೀ ಪೈಲ್ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಸ್ಕ್ರೀನಿನಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ. ‘ಗೀತಾಶ್ರಯೀಽಹಂ ತಿಷ್ಠಾಮಿ ಗೀತಾ ಮೇ ಚೋತ್ತಮಂ ಗೃಹಂ’ (ಗೀತೆಯನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ, ಗೀತೆಯೇ ನನಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನಿವಾಸ) ಎಂಬ ಭಗವದ್ಗೀತಾ ಮಹಿಮೆ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ‘ಮ’ ಅವರಿಗೆ ‘ಕಥಾಮೃತ’ವೇ ಸರ್ವಸ್ವವಾಗಿತ್ತು.

ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ಟ್ಯಾಂ ಮೂಲಕ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಟ್ಯಾಂನಿಂದ ಇಳಿದು ಬರುವಾಗ ತಮ್ಮ ಚೀಲವನ್ನು ಮರೆತು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟುಬಂದರು. ಆ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬರೆದ ದಿನಚರಿ ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಈಗ ಅದು ಕಾಣೆಯಾಗಿರುವುದು ತಿಳಿದಾಗ ಅವರ ಸಂಕಟ ವರ್ಣಿಸಲಸಾಧ್ಯ. ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರಿಯವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತಾಗಿತ್ತು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಂ ಟಿಕೆಟ್ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಜೋಬಿನಲ್ಲಿ ತಡಕಾಡಿದರು. ಟ್ಯಾಂ ಇಳಿದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಹರಿದು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಸಾಕಿದ್ದರು. ಹರಿದ ಟಿಕೆಟ್ಟನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅವರ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅರ್ಧ ತುಂಡುಗಳೆಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕಿದವು. ಆ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿ ಟ್ಯಾಂ ನಂಬರನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಆ ಟ್ಯಾಂ ಅನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿದರು. ಅವರ ಸೌಭಾಗ್ಯ, ಆ ಚೀಲ ತಾವು ಕುಳಿತ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ತು. ಅದು ಸಿಕ್ಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಎದೆಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದರು.

ಕಿರು ಲೇಖನಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ‘ಕಥಾಮೃತ’ದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಓದಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ತುಂಬ ಹರ್ಷಿತರಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ: “ನೀವು(‘ಮ’) ರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಸೆರೆ ಹಿಡಿದಿರುವಿರಿ... ನೀವೀಗ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ... ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಈಗ ಅನಂತ ಕೃಪೆ ಶಾಪಗಳೆರಡೂ ವರ್ಷಿಸುವುವು. ಆದರೆ ಪ್ರಪಂಚದ ರೀತಿಯೇ ಹಾಗೆ, ಮಹಾಶಯರೇ!” ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತಿಕೆ ಇದೆ. ಹಿಂದೆಂದೂ ಲೇಖಕನು, ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲ್ಪಡದೆ, ಮಹಾನ್ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂತನ ಜೀವನವನ್ನು ಇಷ್ಟು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಜನರ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಓದುವಾಗ ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪರವಶನಾದೆ.” ಶ್ರೀಶಾರದಾದೇವಿಯವರಿಗೆ ‘ಮ’ ಅವರು ಅದನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರ ಪ್ರಶಂಸೆಯ ನುಡಿಗಳು: “ಅದನ್ನು ನೀನು ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಶ್ರೀಮುಖದಿಂದಲೇ ಕೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಪ್ರೀತಿಯ ಮಗು, ನೀನು ರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಂದ ಕೇಳಿದ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯ.

ಈ ಕುರಿತು ನಿನಗೆ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಬೇಡ.” ಮುಂದೆ ‘ಕಥಾ ಮೃತ’ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನೋಡಿ, “ಆಹಾ! ಎಂಥ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿ! ಎಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನಲ್ಲ!” ಎಂದು ಉದ್ಗರಿಸಿದರು. ‘ಮ’ ಅವರ ಪತ್ನಿ ನಿಕುಂಜಾದೇವಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದರು: “ನೋಡಮ್ಮ, ಅವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕೊಡು. ಇನ್ನಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಬರಲಿ. ಅವನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು ಪ್ರತಿದಿನ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪಠನವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೋಡಮ್ಮ, ಅವನಿಗೆ ಹೇಳು, ನಾನು ಹೃದಯ ತುಂಬಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು.”

‘ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಕಥಾಮೃತ’ವನ್ನು ಮಾಸ್ಟರ್ ಮಹಾಶಯರೇ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಅದರ ಹಕ್ಕು (copyright) ಅವರೊಡನೆಯೇ ಇತ್ತು. ೧೯೪೨ರಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿಧನರಾಗಿ ೫೦ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಆ ಕಾಪಿರೈಟ್ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಹದಿನಾರು ಪ್ರಕಾಶಕರು ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಮುಂದಾದರು. ಅವರು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದರ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪ್ರತಿಗಳು ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟವಾದವು! ಜನರು ಸಾಲು ನಿಂತು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಆಗ ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಸರ್ಕಾರ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು ಹಾಗೂ ಮಾರಾಟ ವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ‘ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಕಥಾಮೃತ’ವು ಆ ಎಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಮಾರಾಟವಾಗತೊಡಗಿತು.

‘ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಚನವೇದ’ಕ್ಕೆ ಬರೆದ ತಮ್ಮ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕುವೆಂಪು ಅವರು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ: “ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಚನವೇದ’ವೆಂದರೆ ಅದು ಒಂದು ಕರತಲ ದೇವಸ್ಥಾನ, ಕರತಲ ತಪೋರಂಗ, ಕರತಲ ಪುಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಆದರೆ ದೇವಸ್ಥಾನ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಂತೆ ತಾನೆಂದಿಗೂ ಕಲುಷಿತವಾಗುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ. ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ‘ವಚನವೇದ’ವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ಮಂದಿರವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರ ಕೈ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ಭಗವಂತನ ಪಾದಾರವಿಂದ ವನ್ನೇ ಧರಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರ ಜಿಹ್ವೆ ಅದನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅದು ಅಮೃತವನ್ನೇ ಈಂಟುತಿರುತ್ತದೆ... ಇಷ್ಟು ಸರ್ವಜನ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತ ಎಂದೂ ಅವತರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ, ಭಗವದ್ವಾಣಿ ತಾನೆಂದೂ ಕೃತಿಗೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.”

೧೯೪೮ರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕದ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ ಸಂಸ್ಥೆಯ ‘ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳ ದುಂಡುಮೇಜು’ (Religious Books Roundtable) ಇದನ್ನು ‘ವಚನವೇದ’ವನ್ನು ವರ್ಷದ ‘ಐವತ್ತು ಅಸಾಧಾರಣ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿತು.’ ಅದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ‘ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಆಧುನಿಕ ಹಿಂದೂ ಪ್ರವಾದಿಯ ತಥ್ಯಪೂರ್ಣ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಆಳ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ (ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚ್ಯ) ಓದುಗರಿಗೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅನುಭಾವಿಯೊಬ್ಬನ ಸತ್ಯದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನಿಕಟ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ

ಮೂಲಭೂತ ಸಮನ್ವಯತೆಯನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಬೇರೆಯೂ ಕಂಡುಬರದಂತಹ ಆಳ ಮತ್ತು ವಿಶಾಲ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಭಾರತದ ಯಥಾರ್ಥ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸುಸ್ಪಷ್ಟ ಚಿತ್ರವು ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ದೈನಂದಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಂತೆ ಹೊಸ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿ ಕೋನವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಉಪಯುಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳು ಇದರಲ್ಲಿವೆ.’

ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಸಾಹಿತಿಯೂ ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶಕರೂ ಆದ ಥಾಮಸ್ ಸಗ್ರೂ (Thomos Sugrue) ಅವರು (೧೯೪೮ರಲ್ಲಿ), The Gospel of Sri Ramakrishna ಗ್ರಂಥವು ಕಳೆದ ಕಾಲು ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ದಾರ್ಶನಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಗ್ರಂಥದ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ: “ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಪರಮೋಜ್ವಲ ಧಾರ್ಮಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮಗಳೆರಡೂ ಒಪ್ಪುತ್ತವೆ. ಅವರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಉಪದೇಶಗಳ ಈ ಸಂಗ್ರಹ ಸ್ಪೂರ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ ಧರ್ಮ, ತತ್ತ್ವ ಮತ್ತು ದರ್ಶನಗಳ ಒಂದು ಗಣಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಸಾಹಸಕಥೆಯೂ ಹೌದು — ಗಹನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದು ಪಯಣದ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನ ಸಾಹಸ ಕಥೆ. ಆಂಗ್ಲಾನು ವಾದವು ಅನುವಾದ ಕಲೆಯ ಒಂದು ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ.”

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಆವೃತ್ತಿಗೆ ಬರೆದ ತಮ್ಮ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚಿಂತಕರಾದ ಆಲ್ಫ್ರೆಡ್ ಹಕ್ಲೆ ಅವರು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ: “‘ಮ’ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವರು. ತಮ್ಮ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶಗಳ ಆಳ ಅನುಭವಾತ್ಮಕ ಅರಿವುಗಳೊಡನೆ ಅವರ ಅಸಾಧ್ಯ ಜ್ಞಾಪಕ ಶಕ್ತಿಯೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ದೈನಂದಿನ ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಆಸಕ್ತಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವ ಸುಂದರ ಪ್ರತಿಭೆ ಅವರಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನೂ ತಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ‘ಮ’ ಈ ಅಪೂರ್ವ ಕೃತಿಯನ್ನು ನಮಗಿತ್ತಿರುವರು. ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಸಂತಸಾಹಿತ್ಯ (Hagiography)ದಲ್ಲಿಯೇ ಇದೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ ಯಾವ ಸಂತನೂ ಇಂತಹ ಸಮರ್ಥ, ಶ್ರಮವರಿಯದ ವರದಿಕಾರನನ್ನು ಪಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆಂದೂ ಯೋಗಿಯೊಬ್ಬನ ದೈನಂದಿನ ಕಿರುಘಟನೆಗಳು ಇಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿವರಣೆಗಳೊಡನೆ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆಂದೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುರುವೊಬ್ಬನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಸಂಸ್ಕೃತ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಇಷ್ಟು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಇಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲ... ಇದನು ಓದುವುದೆಂದರೆ ನಮ್ಮತೆ, ಸಹಿಷ್ಣುತೆ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಪರತೆಯ ಒಂದು ಉದಾರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದಂತೆಯೇ.”

ಇಂತಹ ಸುಂದರವಾದ ‘ವಚನವೇದ’ವೆಂಬ ಹೂದೋಟವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸೋಣ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತ ಅದರ ವಿವಿಧ ಭಾವಧಾರೆಗಳ ಅಮೃತಪಾನ ಮಾಡೋಣ.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ವಿವೇಕಪ್ರಭ